

دسترسی مهاجمان به نسخه رمزگذاری شده اطلاعات برخی کاربران شرکت Dashlane

شرکت Dashlane اعلام کرد که مهاجمان سایبری با انجام یک حملهBrute Force، توانسته اند به کمتر از ۲۰ حساب کاربری نسخه شخصی این سرویس دسترسی پیدا کنند و نسخه ای از خزانه رمزهای عبور (Vault) رمزگذاری شده آن ها را دانلود کنند. این حمله در ۳ مه ۲۰۲۶ با هدف دور زدن احراز هویت دومرحله ای (2FA) و ثبت یک دستگاه جدید در حساب قربانیان انجام شده است

مهاجمان سامانه ثبت دستگاه های جدید را هدف قرار دادند. در حالت عادی، هنگام افزودن یک گوشی یا رایانه جدید، Dashlane یک کد ۶ رقمی یک با مصرف برای کاربر ارسال می کند. مهاجم با ارسال حجم زیادی از درخواست های خودکار تلاش کرد این کد ها را حدس برند. اگرچه مکانیسم های امنیتی Dashlane بسیاری از حساب های هدف را به طور موقت قفل کردند، اما مهاجمان در تعداد محدودی از موارد موفق شدند کد صحیح را پیدا و دستگاه جدیدی را به حساب قربانی متصل کنند. با وجود این موفقیت محدود، فایل های دانلودشده همچنان رمزگذاری شده هستند و بدون «رمز عبور اصلی» (Master Password) قابل مشاهده نیستند.

Dashlane تأکید کرده که زیرساخت های داخلی شرکت هک نشده اند و فقط برخی حساب های کاربری تحت تأثیر قرار گرفته اند. این شرکت به کاربران توصیه کرده است دستگاه های متصل به حساب خود را بررسی کنند، احراز هویت دومرحله ای را فعال نگه دارند و از یک رمز عبور اصلی قوی، طولانی و غیر قابل حدس استفاده کنند.

منبع: thehackernews

شرکت گartner:

چهار تهدید امنیت سایبری که سازمان ها برای مقابله با آن ها آماده نیستند

تحلیلگران شرکت امنیتی Gartner در کنفرانس سالانه این شرکت هشدار داده اند که سازمان ها در برابر چهار تهدید مهم سایبری با کمبود دفاع مؤثر مواجه هستند؛ دیپ فیک ها (Deepfakes)، حملات زنجیره تأمین نرم افزار، تزریق پرامپت (PromptInjection) و نفوذ به برنامه های مبتنی بر هوش مصنوعی. به گفته کارشناسان، در حال حاضر مهاجمان در این حوزه ها برتری دارند، زیرا ابزارها و کنترل های امنیتی موجود هنوز به اندازه کافی برای مقابله با این تهدیدات تکامل نیافته اند.

یکی از مهم ترین نگرانی ها، افزایش استفاده از دیپ فیک برای فریب کارکنان و دور زدن سامانه های احراز هویت صوتی و تصویری است. بر اساس آمار گartner، ۶۲ درصد سازمان ها تا کنون نوعی حمله مبتنی بر دیپ فیک را تجربه کرده اند. همچنین حملات زنجیره تأمین نرم افزار نیز با گسترش مخازن کد و کتابخانه های متن باز پیچیده تر شده اند و می توانند منجر به افشای اطلاعات حساس، سرقت اعتبارنامه ها و آلوده شدن محیط های توسعه شوند.

کارشناسان توصیه می کنند سازمان ها از احراز هویت چند عاملی، شناسایی اطلاعات محرمانه (Secrets Scanning)، مدیریت دسترسی واصل حداقل سطح دسترسی استفاده کنند. گartner همچنین نسبت به رشد سریع حملات تزریق پرامپت و آسیب پذیری های برنامه های هوش مصنوعی هشدار داده است. در این حملات، مهاجمان دستورات مخرب را در صفحات وب یا منابع داده قرار می دهند تا عامل های هوش مصنوعی (AI Agents) آن ها را اجرا کنند. به گفته کارشناسان، جلوگیری کامل از این حملات تقریباً غیرممکن است و سازمان ها باید از آزمون نفوذ تیم های قرمز (Red Team) و ارزیابی مستمر امنیتی برای شناسایی ضعف ها استفاده کنند. همچنین با افزایش استفاده از هوش مصنوعی، سطح حمله سازمان ها گسترده تر می شود و هرگونه ضعف در زیرساخت، مدل ها یا چارچوب های هوش مصنوعی می تواند به نفوذ و سوء استفاده منجر شود.

منبع: darkreading

مدیریت بحران سایبری:

فناوری کافی نیست؛ انسان ها راهم مدیریت کنید

در دنیای امروز، احتمال مواجهه سازمان ها با حملات سایبری بسیار زیاد است؛ اما وقوع یک رخداد سایبری لزوماً به معنای آسیب دیدن اعتبار سازمان یا روحیه کارکنان نیست. کارشناسان امنیت سایبری تأکید می کنند که سازمان ها باید از قبل یک «سناریو یا راهنمای مدیریت بحران» (Crisis Playbook) داشته باشند تا در شرایط بحرانی بدانند چه اقداماتی انجام دهند، چه افرادی درگیر شوند و چگونه با ذی نفعان داخلی و خارجی ارتباط برقرار کنند به گفته متخصصان حاضر در رویداد «امنیت اطلاعات اروپا ۲۰۲۶»، یک راهنمای خوب مدیریت بحران نباید طولانی و پیچیده باشد. این راهنما باید به سه سؤال اصلی پاسخ دهد: با چه نوع بحرانی مواجه هستیم؟ چه افرادی باید در تیم مدیریت بحران حضور داشته باشند؟ و مسئولیت هر فرد چیست؟ در زمان وقوع حمله، اطلاعات معمولاً ناقص و پراکنده است و مدیران باید بتوانند با وجود ابهامات، تصمیمات سریع و مؤثر بگیرند. سخنرانان همچنین تأکید کردند که مدیریت بحران سایبری فقط یک موضوع فنی نیست؛ بلکه مدیریت افراد نیز اهمیت زیادی دارد. کارکنانی که در حال پاسخگویی به حادثه هستند ممکن است ساعت های طولانی تحت فشار کار کنند و خسته شوند. بنابراین سازمان باید برای استراحت، تغذیه، محل اقامت و برنامه ریزی شیفت های کاری آن ها نیز از قبل برنامه داشته باشد. به گفته یکی از مدیران ارشد امنیت، مقابله با یک حمله بزرگ سایبری مانند یک «ماراثن طولانی» است و موفقیت در آن به آمادگی، هماهنگی و تاب آوری تیم بستگی دارد.

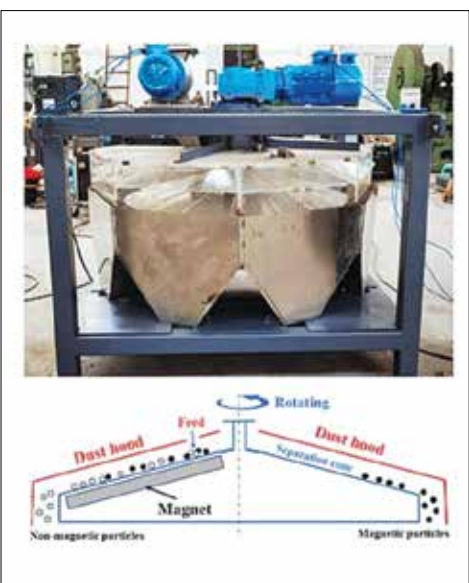
منبع: infosecurity-magazine

هوش مصنوعی تا ۲۰۳۰ می تواند معادل ۱.۳ میلیارد نفر آب مصرف کند

سازمان ملل در گزارشی هشدار داده است که آب مصرفی برای خنک سازی زیرساخت های هوش مصنوعی تا سال ۲۰۳۰ به ۹.۲ تریلیون لیتر برسد. این مقدار برای رفع نیاز آب شرب سالانه ۱.۳ میلیارد نفر کافی است. مؤسسه آب، محیط زیست و سلامت دانشگاه سازمان ملل در گزارشی که گفته شده جامع ترین ارزیابی اثر هوش مصنوعی بر محیط زیست تلقی می شود، ادعا می کند که AI تا سال ۲۰۳۰ می تواند حدود ۳ درصد از برق جهان را مصرف کند. به اندازه بریتانیا در سال ۲۰۲۵ آلودگی کربنی داشته باشد و سالانه معادل ۲۵۰ برج ایفل رزاله الکترونیکی به وجود بیاورد. دیتاسترها سال گذشته میلادی در سراسر جهان ۴۴۸ تراوات ساعت برق مصرف کردند. مقدار آب مصرفی این مراکز داده نیز به ۴.۵ تریلیون لیتر رسید که می توانست آب بیش از ۶۰۰ میلیون نفر را در آفریقای جنوب صحرای آملین کند. گزارش سازمان ملل همچنین حاکی از تولید ۱۸۹ میلیون تن کربن دی اکسید توسط دیتاسترهاست.

معرفی فناوری جدایش مغناطیسی خشک سنگ آهن ریزدانه (FDMS)

تهیه کننده: واحد پژوهش و نوآوری (پژوهشکده فولاد)

مقاله

کاهش تدریجی ذخایر پیرعیار سنگ آهن، افزایش هزینه های تولید و محدودیت روزافزون منابع آب، صنایع جهانی معدن و فولاد را به سمت توسعه فناوری های نوین فراوری با حداقل مصرف آب سوق داده است. در این میان، فناوری جدایش مغناطیسی خشک ریزدانه (Fine Dry Magnetic Separation- FDMS) به عنوان یکی از پیشرفته ترین روش های فراوری سنگ آهن، جایگاه ویژه ای پیدا کرده است. این فناوری امکان فراوری اقتصادی کانسنگ های کم عیار و ریزدانه را بدون نیاز به آب فراهم می کند و از این رو به ویژه در مناطق خشک و نیمه خشک جهان که باتنش آبی مواجه اند، اهمیت راهبردی یافته است.

که در گذشته فاقد ارزش اقتصادی تلقی می شدند، به منابع قابل بهره برداری تبدیل شوند. علاوه بر این، حذف بخش عمده تجهیزات مدارت موجب کاهش مصرف انرژی، ساده سازی فرایند بهره برداری و کاهش هزینه های نگهداری می شود. با وجود مزایای متعدد، فناوری FDMS همچنان با برخی چالش های فنی مواجه است. یکی از مهم ترین محدودیت ها کاهش کارایی جدایش در ابعاد بسیار ریز، به ویژه کمتر از ۷۵ میکرون است. در این محدوده ابعادی، نیروهای بین ذره ای نظیر نیروهای واندروالس و الکترواستاتیکی می توانند بر نیروهای مغناطیسی غلبه کرده و باعث کاهش راندمان جدایش شوند. همچنین ماهیت خشک فرایند موجب تولید گرد و غبار می شود که کنترل آن نیازمند استفاده از سیستم های پیشرفته فیلترگیر، فیلترهای صنعتی و تجهیزات تهویه مناسب است. از سوی دیگر، عملکرد پهنه این فناوری وابستگی زیادی به کنترل دقیق رطوبت، دانه بندی و یکپارچگی خوراک دارد و هرگونه تغییر در این پارامترها می تواند بر راندمان فرایند تأثیرگذار باشد.

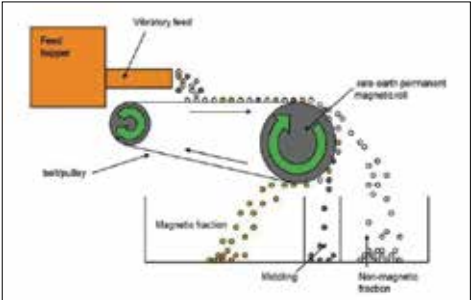
از نظر سرمایه گذاری نیز فناوری FDMS نیازمند هزینه اولیه نسبتاً زیادی برای تأمین تجهیزات تخصصی، احداث واحدهای خشک کن، سیستم های انتقال مواد خشک و تجهیزات کنترل گرد و غبار است. بااین حال، تجربه پروژه های صنعتی نشان داده است که این هزینه ها در بلندمدت از طریق حذف مصرف آب، حذف سد باطله، کاهش هزینه های عملیاتی و کاهش مصرف انرژی جبران می شوند. به عنوان نمونه، شرکت Vale نخستین واحد پایلوت صنعتی خود را با ظرفیت ۳۰ تن بر ساعت احداث کرد و پس از موفقیت نتایج، سرمایه گذاری گسترده ای برای توسعه واحدهای صنعتی با ظرفیت میلیون تنی انجام داده است. این رویکرد نشان می دهد که فناوری فراوری مغناطیسی خشک ریزدانه نه تنها از منظر زیست محیطی، بلکه از دیدگاه اقتصادی نیز می تواند راهکاری پایدار و روایت پذیر برای آینده صنعت سنگ آهن و فولاد جهان باشد.

فناوری FDMS را می توان یکی از مهم ترین فناوری های نو ظهور در حوزه فراوری مواد معدنی دانست که با فراهم کردن امکان بهره برداری از ذخایر کم عیار، حذف مصرف آب، کاهش مخاطرات زیست محیطی و حذف وابستگی به سدهای باطله، نقش مهمی در تحول صنعت معدن و فولاد ایفا خواهد کرد. با توجه به شرایط اقلیمی بسیاری از کشورهای معدنی از جمله ایران، توسعه و بومی سازی این فناوری می تواند گامی مؤثر در جهت افزایش بهره وری منابع معدنی، کاهش مصرف آب و تحقق توسعه پایدار در بخش معدن باشد.

MAT نیز با توسعه نسل جدیدی از جداکننده های خشک با ظرفیت بالا، امکان فراوری چند هزار تن ماده معدنی در ساعت را فراهم کرده است.

کاربرد اصلی فناوری FDMS در فراوری ذخایر کم عیار سنگ آهن، بازیابی سنگ آهن هماتیتی، تولید خوراک مناسب برای واحدهای احیای مستقیم و بهره برداری از ذخایر واقع در مناطق کم آب است. این فناوری به ویژه برای کشورهایی نظیر ایران، عربستان سعودی، هند و مصر که هم زمان دارای ذخایر قابل توجه سنگ آهن و محدودیت منابع آبی هستند، از اهمیت ویژه ای برخوردار است. علاوه بر این، حذف کامل مصرف آب و تولید باطله خشک موجب شده است که بسیاری از شرکت های معدنی از این فناوری به عنوان راهکاری برای کاهش ریسک های زیست محیطی و حذف سدهای باطله استفاده کنند. مزایای اقتصادی و زیست محیطی فناوری FDMS قابل توجه است. مهم ترین مزیت این فناوری حذف کامل مصرف آب فرایندی و در نتیجه حذف زیرساخت های مرتبط با تأمین و انتقال آب و بازیافت و تصفیه پساب است. همچنین به دلیل عدم تولید پالپ، نیاز به تجهیزات پرهزینه ای نظیر تیگرها، پمپ های انتقال پالپ، فیلترها و واحدهای آبگیری از بین می رود. از سوی دیگر، تولید باطله خشک به معنای حذف سدهای باطله و کاهش چشمگیر ریسک های ایمنی و زیست محیطی مرتبط با آن هاست. این موضوع پس از حوادث متعدد شکست سدهای باطله در جهان، اهمیت ویژه ای پیدا کرده و به یکی از عوامل اصلی توسعه فناوری های خشک تبدیل شده است.

از نظر فنی نیز این فناوری امکان بازیابی اقتصادی ذخایر کم عیار و ریزدانه را فراهم می کند. حساسیت بالای سامانه های جدایش مغناطیسی به اختلاف خواص مغناطیسی کانی هاسبب می شود که حتی کانسنگ های هماتیتی با عیار پایین و برخی باطله های قدیمی

یکی دیگر از مدل های ارزش گذاری سهام، مدل جریان نقدی آزاد یا FCF (Free Cash Flow) است. معمولاً زمانی از این مدل برای محاسبه ارزش سهام یک شرکت استفاده می شود که شرکت سودده باشد و سود نقدی پرداخت کند. سیاست تقسیم سود، منطقی و متناسب با سودآوری شرکت است. سرمایه گذار باید تصمیم سیاست تقسیم سود شرکت را تغییر دهد.

ارزش گذاری بر مبنای مدل جریان نقدی آزاد (FCF)

یکی دیگر از مدل های ارزش گذاری سهام، مدل جریان نقدی آزاد یا FCF (Free Cash Flow) است. معمولاً زمانی از این مدل برای محاسبه ارزش سهام یک شرکت استفاده می شود که شرکت سود نقدی سهام پرداخت نمی کند یا سود پرداختی، متناسب با سودآوری شرکت نیست. جریان نقدی آزاد، شاخص مناسبی برای محاسبه سوددهی شرکت است؛ ارزش گذاری از نگاه سهام دار عمده در حال انجام است؛ سرمایه گذار مالکیت کنترلی در شرکت دارد و در سیاست های شرکت از جمله تقسیم سود تأثیرگذار است.

جریان نقدی آزاد خود به دو مورد تقسیم می شود:

ارزش گذاری سهام شرکت ها یکی از مهم ترین مباحث تحلیل بنیادی و به طور کلی آموزش بورس است که با هدف تخمین ارزش ذاتی یک دارایی انجام می شود. مدل های ارزش گذاری سهام شرکت ها نیز بسیار متنوع اند. ارزش گذاری معمولاً بر اساس مقایسه یک دارایی با دارایی های مشابه یا بر اساس ارزش فعلی متغیرهایی که بازده دارایی به آن ها وابسته است، انجام می شود.

ارزش گذاری سهام چیست؟

ارزش گذاری سهام (Valuation) فرایندی است که طی آن با بررسی عوامل و پارامترهای مختلف، ارزش واقعی یک شرکت یا دارایی برآورد می کند که پس از انتخاب هر یک، ارزش گذاری بر مبنای دارایی های مشابه یا از طریق محاسبه ارزش فعلی جریان های نقدی آتی انجام گیرد. به دلیل پیچیدگی های فراوان، دست یابی به عددی کاملاً دقیق برای ارزش واقعی شرکت ممکن نیست و آنچه به دست می آید تخمینی علمی و منطقی است.

در حالت کلی رویکردهای ارزش گذاری سهام به دو دسته تقسیم می شوند: ارزش گذاری نسبی (روش ضرایب قیمت) و ارزش گذاری بر اساس ارزش فعلی جریان های نقدی آتی (روش ارزش فعلی).

ارزش گذاری بر اساس ارزش فعلی جریان های نقدی آتی

ارزش گذاری بر پایه ارزش فعلی جریان های نقدی آتی بر این مبنا تعریف می شود که مالک هر سهم، در حقیقت مالک بخشی از جریانهای نقدی است که قرار است در آینده توسط شرکت کسب شود. این روش که مبنای مدل های تنزیل شده جریانهای نقدی یا Discounted Cash Flow (DCF) است، طی چهار مرحله انجام می شود: ۱- انتخاب مدل

بیاموزیم بورس

نگاهی به مدل های ارزش گذاری سهام شرکت ها

تهیه کننده:امور سهام و محاسبات

۱- جریان نقدی آزاد شرکت

یا Free Cash Flow to the Firm (FCFF)

جریان نقدی آزاد شرکت، جریان نقدی باقی مانده قابل توزیع پس از پرداخت هزینه های عملیاتی و سرمایه ای شرکت، برای همه سرمایه گذاران یک شرکت اعم از وام دهندگان و سهام داران است. از آنجا که پرداخت های بهره و اثرات اهرمی در محاسبه FCFF مورد توجه نیست، از FCFF به عنوان جریان نقدی غیرهرمی یاد می شود.

۲- جریان نقدی آزاد صاحبان سهام

یا Free Cash Flow to Equity (FCFE)

در واقع همان جریان نقدی آزاد شرکت است که مخارج بدهی شامل پرداخت های مربوط به بهره و اصل بدهی از آن کسر شده، به همین دلیل به آن جریان نقدی آزاد اهرمی نیز گفته می شود. این روش بیانگر این است که در نهایت چه میزان وجه نقد برای سهام داران شرکت در دسترس است. در تنزیل جریانهای نقدی صاحبان سهام باید از بازده مورد نظر سهام استفاده کرد. جریان نقدی آزاد سهام داران طبق رابطه زیر محاسبه می شود:

نکته قابل توجه این است که اگر شرکت دارای سهام عادی به عنوان تنها منبع سرمایه باشد، FCFF و FCFE یک شرکت برابر خواهد بود. استفاده از جریان نقدی آزاد یا FCF برای محاسبه ارزش ذاتی سهام برای حالت های مناسب است که شرکت سود تقسیمی نداشته باشد؛ سود تقسیمی شرکت صفر نیست، اما بسیار کم یا بیشتر از جریان نقدی آزاد صاحبان سهام است؛ سرمایه گذار مالکیت کنترلی در شرکت دارد و در سیاست های شرکت از جمله تقسیم سود تأثیرگذار است.